

всеки ден откъм дефилето, правеше това място приятно и прохладно, въпреки южните горещини. Царят слезе от скалите, позагърна се в наметката си и даде знак да отидет да прегледат новата църква, построена на североизточния стръмен край на укрепеното възвишение. Тя бе построена на два кта, към втория от които се отиваше по една прикритата галерия направо към жилището на севаста. Северната и източната стени служеха за крепостни зидове на калето. Над предверието се издигаше четвъртитата кула, която служеше за наблюдателница та тази църква-крепост. А над самата среда на църквата се издигаше кубе ~~в~~ във вид на кръгла кула. Четвъртитата кула имаше от четирите си страни големи високи прозорци, с леко извит свод на горния край. Това бяха най-големите отвори на църквата, освен двете врати, малките прозорчета на скалата и един прозорец на втория кат. Инак тя бе отвсякъде затворена, украсена само със слепи арки, слепи прозорци и слепи стълбове. Долната част служеше за склад на храни и оръжия, а горната бе посветена на света Богородица.

Дългият тесен кораб бе украсен също тъй с големи слепи арки, а мазилката бе изшарена със живопис. Стените бяха иззидани около самите едри скали, които бяха останали като под за долната част на църквата. Знатните посетители разгледаха стенописите, скромния иконостас, тъмните багри на иконите. Всичко в тази църква бе сурово, бранно, прилично на храм-твърдиня. Царят остана доволен от прегледа. Похвали майстори и шаръции. След това отиде да закуси в дома на севаста, защото го чакаше дълъг път. Свадбата трябваше да стане през септември, а лятото изтичаше вече. А в Търнов имаше още много грижи за уреждане, затова челото на самодържеца беше леко забулено.

От доста време бароните на Константиновград не му се бяха обаждали. И чудното им мълчание го изпълваше с неясна тревога. Освен това имаше и неприятности с гръцкия клир, в новите земи, които продължаваше да смята свой духовен баща патриарх Герман ^{II} ~~Втори~~ от Никея, а